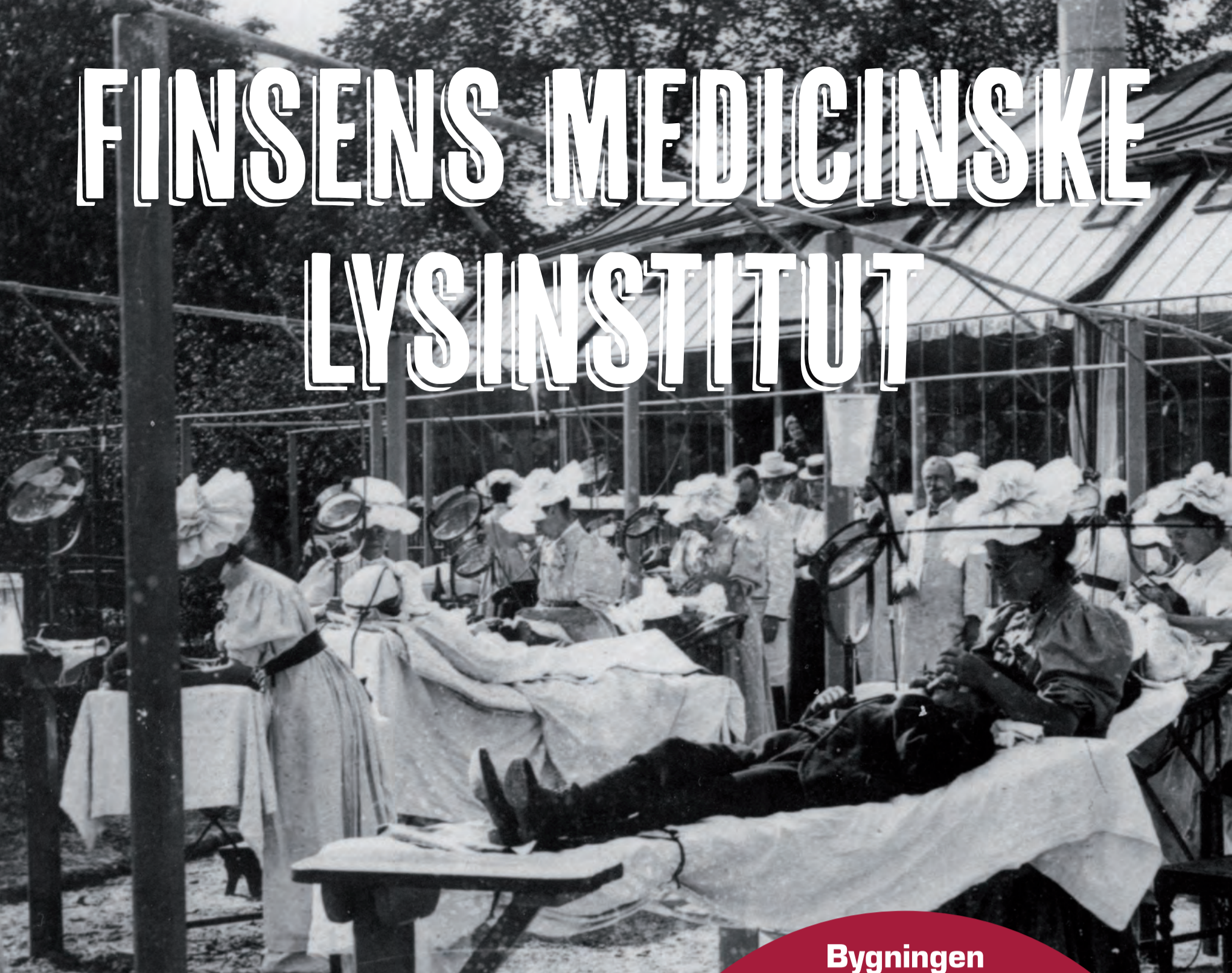

FINSENS MEDICINSKE LYSINSTITUT

LYSBEHANDLING MED VANDFYLDTE LINSER. FINSEN LYSINSTITUT, 1898. DANSK SYGEPLÆJERÅDS HISTORISKE ARKIV

I 1896 blev der opført en træbarak på Kommunehospitalets grund, som senere skulle få særlig betydning for dansk medicinsk videnskab. Træbarakken blev hjemsted for Danmarks første „Lysinstitut“ under ledelse af lægen og videnskabsmanden Niels Finsen.

Finsen interesserede sig for effekten af lys i behandlingen af forskellige hudsygdomme. Efter flere forsøg lykkedes det Finsen at behandle en patient med hudsygdommen *Lupus Vulgaris* eller hudtuberkulose. Lidelsen havde tidligere været uhelbredelig, men Finsen opdagede, at de bakterier, der forårsagede sygdommen, var sårbare over for koncentreret lys. Ved hjælp af store glaslinser koncentrerede Finsen solens stråler på de udsatte steder på huden, og i løbet af nogle måneder var sygdommen stort set forsvundet.

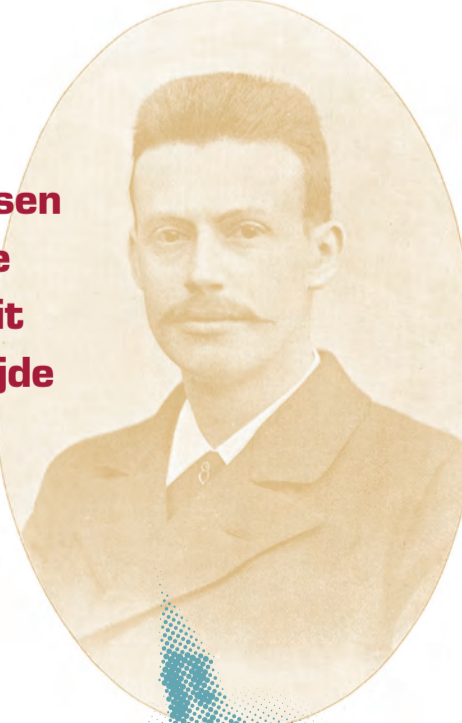
I begyndelsen blev sollys anset for den mest fordelagtige kilde, men efterhånden som elektriciteten blev bedre, og antallet af patienter voksede, gik man over til kunstigt lys som lyskilde til behandlingerne.

Som beskyttelse mod det stærke lys var assistenterne udstyret med mørke briller og fik i hver pause maltøl til at styrke deres modstandskraft mod sygdomme.

I 1896 var der i alt seks kvinder ansat som *Lysalfer*.

Opgørelsen for 1896 viser, at der blev behandlet 15 patienter for *Lupus Vulgaris*, men allerede i 1898 var antallet af patienter oppe på 221 personer. I 1900 var der mere end et års ventetid. Pladsen blev derfor for lille på Kommunehospitalet, og i 1901 blev instituttet flyttet til Rosenvænget.

I 1903 modtog Niels Finsen som den første danske læge Nobelprisen for sit arbejde med lys. Et arbejde der blev grundlagt på Kommunehospitalet.

KØBENHAVNS
MUSEUM
MUSEUM OF
COPENHAGEN

Bygningen på Kommunehospitalet fik navnet Finsens medicinske Lysinstitut. I alt var der plads til 24 patienter pr. dag. Behandlingen blev varetaget af Finsens kvindelige assistenter, de såkaldte Lysalfer. Deres opgave var at sikre, at glaslinsens lys ramte det rigtige sted på huden i takt med, at solen flyttede sig.

FINSENINSTITUTTETS FØRSTE KLINIK, 1896

LYSALFER, 1898

